

Ἡ Ἀκανθος ἔκειτο βοιωανατολικῶς τῆς Ἄσσης, ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ ὅστις ἐνώει τὴν Χακιδικὴν χερσονήσον μετὰ τῆς Ἀκῆς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἰερισσοῦ. Ἦτο ἀποικία τῶν Ἀνδρῶν, ἀναχθεῖσα μία τῶν σημαντικωτέρων πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου. *Ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ τοῦ Ἄθω κειμένη πόλις Ἀνδρῶν κτίσμα, ἀφ' ἧς συζνοῖ τὸν κόλπον Ἀκάνθιον καλοῦσιν(6)

*Ἀκριβέστερον ἔκειτο ἐπὶ τοῦ βορείου στενωτέρου μέρους τοῦ Ἰσθμοῦ, ὅπου ὡς γνωστὸν ὁ Σέρξης ἐπεχείρησε τῷ 481 π.χ. νὰ μεταβάλλῃ εἰς διώρυγα, φοροῦμενος τὴν καμπὴν τοῦ Ἀκρωτηρίου Νυμφαίων (Ἄθω), ὅπου ὁ ὑπὸ τὸν Μαρδάβιον στόλος τοῦ πατρὸς του, ὑπέστη δεινὴν καταστροφὴν(7) ἕνεκα τῆς αἰφνηδίας ἐπελθούσης τρικυμίας τῷ 498 π.χ.

*Ὄνομάσθη δὲ Ἀκανθος ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν ἀκάνθων αὐτῆς, αἱ ὅποιαι καὶ σήμερον παρατηροῦνται ἢ ἀπὸ τοῦ οικιστοῦ αὐτῆς Ἀκάνθου ἰδρυθέντος αὐτὴν περὶ τὸ 650 π.χ.(8)

Κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον ἢ Ἀκανθος ὀνομάζετο καὶ Ἐχινία, καθ' ὅσον ὁ Ἀκανθος ὀνομάζεται καὶ Ἐχίνος. «Πόλις Θράκης ἀκάνθος παραγραμμένη». *7 M. 1876 C. (Ἀχιλοῦδης)*

Τὰ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερόμενα περὶ τῆς Ἀκάνθου εἶναι συγκυρμένα καὶ ἀντιφατικά. Ὁδῶν, ἐνὸς τοποθετεῖ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου, ἀκριβέστερον δὲ ἐπὶ τοῦ ὁμοιῶν κόλπου, κειμένου πρὸς βορρᾶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἄθω. «Μεθ' ἧν (δηλ. Σίγγον), Ἀκανθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ κειμένη πόλις, Ἀνδρῶν κτίσμα, ἀφ' ἧς συζνοῖ καὶ τὸν κόλπον Ἀκάνθιον καλοῦσιν». (1) εἰς ἄλλο χωρίον λέγει β. π. ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου. «Ἀκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶ παρ' ἰσίου πηλοῦ τῆς τοῦ Σέρξης διώρυγος». (2) Ὁλίγον δὲ κατωτέρω: «Ἔστιν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς Χερσονήσου (δηλ. τοῦ Ἄθω) ἕως Σταγείρου, πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους στάδι τετρακόσια». (3)

*Ἄλλ' ἢ πληροφορία αὐτῆ τοῦ Στράβωνος, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἐπιτομῆως αὐτοῦ, φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐσφαλμένη, διότι μετὰ τῆς Ἀκάνθου καὶ τῶν Σταγείρων παρεμβάλλει τὴν χερσονήσον τοῦ Ἄθω, ἀπὸ τῶν Σταγείρων, μέχρι τοῦ δυτικοῦ στομίου τῆς διώρυγος, κειμένη ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ὅπου κατὰ Θουκυδίδην(4) ἔκειτο ἡ πόλις Σάνη(5) κατὰ δὲ τὸν Στράβωνα ἔπρεπε νὰ κείται ἡ Ἀκανθος δὲν εἶναι 400 στάδια (40 μίλια) ἀλλὰ 700 (70 μίλια).

Κατὰ τὴν ἀδελφότητα ἢ πλάνη αὐτῆν δὲν ἀρεῖται εἰς τὸν Στράβωνα τοῦ ὁποῦ ἄγνωστη εἶναι ἢ ἀκριβεία καὶ ἀσφηνεία, ἀλλὰ εἰς τὸν Ἐπιτομῆα αὐτοῦ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἔζησε κατὰ τὸν δέκατον μ.χ. αἰῶνα. Διὰ τοῦτο ἢ πληροφορία τοῦ Στράβωνος(6) καθ' ἣν «ἐν τῷ κόλπῳ πρώτῃ μετὰ τῶν Ἀκάνθιον λεγόμενι Στάγειρα», συμφωνεῖ μετὰ τῆς πρώτης, ἀναφορᾶς τὰς δύο ἄλλας, καὶ οὕτω ἀποκαθίσταται ἢ ἀληθὴς τοποθεσία τῆς Ἀκάνθου, κειμένης ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινομένου ὁμοιῶν αὐτῆς κόλπου πρὸς νότον τῆς Σταγείρου. Ἐπὶ πλέον καὶ ἐπιγραφαὶ εὐρεθεῖσαι ἐπὶ τόπου μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐν ταῦθα τοποθετήσεως αὐτῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν πλάνην περιπίπτει καὶ ὁ Πτολεμαῖος, τοποθετῶν τὴν Ἀκάνθον ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου. Διὰ τοῦτο τινὲς τῶν νεωτέρων ἴνα συμβιβάζωσι τὰ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος καὶ Πτολεμαίου ἀναφερόμενα, δὲν ἐδίδουσαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν ὁδὸν ἀπίθανον γνώμην, καθ' ἣν ἐπῆρχον δύο Ἀκάνθοι, μικρὸν ἀπέχουσαι ἀλλήλων, ἢ μὲν μία ἐπὶ τοῦ ὁμοιῶν κόλπου, νῦν κόλπου τῆς Ἰερισσοῦ, ἢ δὲ ἄλλη ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ἀπέναντι τῆς νήσου Ἀμμουλιανῆς (τῆς Διαπόρου τῶν

(1) Στράβ. VII, 330, ἀποσπ. 31.
(2) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 33.
(3) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 33.
(4) Θουκυδ. IV, 109.
(5) Βλέπε κερφάλιον Σάνη.
(6) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 35.

ἀρχαίων).
Περὶ τὸν νὰ ἐπιμένωμεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθόσον ἐξ αὐτῆς προκύπτει καὶ ἄλλη πλάνη, καθ' ἣν ἢ Στρατονίκη(1) ἔπρεπε νὰ κείται ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ἐνθ' εἶναι ἐξηκριβωμένοι ὅτι αὐτὴ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου.

*Ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων ὑπετάγη εἰς τὸν Σέρξην, ὅπως καὶ τὸ πλείστον τῶν χαλκιδικῶν πόλεων, ὅστις ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὴν τὴν φιλοξενίαν τοῦ στρατοῦ του, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς μετέσθον προθύμως, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος(2) εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος, κειμένης πρὸς τὰ νοτιοανατολικά αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν.

*Ἐπιστάται τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰσθμοῦ ἦσαν ὁ Βουβάρης υἱὸς τοῦ Μεγαβάρου καὶ ὁ Ἀρχαῖος υἱὸς τοῦ Ἀρταίου, ἀνδρες Πέρσαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων(3). Ἐκ τούτων ὁ Ἀρχαῖος, Ἀχαμενίδης τὸ γένος, γῆρας τὸ σῶμα καὶ μέγας τὴν φρονίην, ἀποθανὼν ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Σέρξου ἐν Ἀκάνθῳ, οἱ δὲ Ἀκάνθιοι κατὰ τινὰ ἰσχυρὸν ἔτιμων αὐτὸν ὡς ἦρωα προσφερόντες θυσίας(4).

*Ἡ ἀνάμνησις τῆς διώρυγος τοῦ Ἰσθμοῦ ὑπὸ τοῦ Σέρξου, παραμένει καὶ σήμερον ἀκόμη ζωηρὰ εἰς τοὺς περιοίκους, τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς εἶναι καταφανέστατα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ὀνομαζόμενα κατὰ παραφθορὰν «Πρόβλακας», ἐκ τοῦ «πρὸ ἀύλακος».

*Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ εὐρεθεῖσαι ἐπὶ τόπου(5) μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς τοποθεσίας αὐτῆς, ἔκειτο δὲ εἰς τὴν παρὰ τὴν γλῶσσαν Ἀμμῶς τοῦ κόλπου τῆς Ἰερισσοῦ 2 χιλίομετρα περίπου Α.Ν.Α τῆς σημερινῆς Ἰερισσοῦ, ὅπου σφόνδα τὰ εὐρεθῆκα αὐτῆς.

*Ὅτι ὁ Σέρξης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀκάνθου, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Θέρμην, διὰ μέσου τῆς Παιονίας καὶ Κριτωρικῆς χώρας, διηγείται ὁ Ἡρόδοτος(6) ὅτι αἱ κάμηλοι αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ὑποζύγια, προσεβλήθησαν ὑπὸ λέοντων, καὶ οὕτω δὲ ἢ πρὸς δυσμαῖς χώρα τοῦ Νέσσου ποταμοῦ εἶχε πλῆθος λέοντων καὶ ἀγρίων βοῶν. Τὴν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας, ἠθέλησαν πολλοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων νὰ διαφισηγήσωσιν. Ἀλλὰ τὰ σωζόμενα νομίματα τῆς Ἀκάνθου(7) ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξεικονίζεται ἢ προτομὴ λέοντος, σπανιότερον δὲ ταύρου, ἐπιβεβαιῶσι τὴν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ Ἡροδότου ὡς ἀληθῆ.

(1) Πτολεμαῖος Γεωγραφία, III, 12, 9. Ταύτην ὁ Πτολεμαῖος τοποθετεῖ εἰς βόρ. γεωγρ. πλάτ. 50, 55 καὶ ἀνατ. μήκας 40, 55. Τὰ εὐρεθῆκα αὐτῆς σφόνδα, παρὰ τὸ σημερινὴν Στρατόν, μετὰ τῶν Ἀκάνθου καὶ Σταγείρων.
(2) Ἡρόδ. VII, 116.
(3) Ἡρόδ. VII, 22, 115.
(4) Ἡρόδ. VII, 117.
(5) Μ. Δήμητρα, Ἡ Μακεδονία, σελ. 660. Σερκ, Τομ. III, σελ. 154.
(6) Ἡρόδ. VII, 125.

10 M. 1876 C. 10 M. 1876 C. 10 M. 1876 C.

Ἡ Ἀκανθος ἔκειτο βορειοανατολικῶς τῆς Ἀσσας, ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ ὅστις ἐνώγει τὴν Χαλκιδικὴν χερσόνησον μετὰ τῆς Ἀκτῆς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἱερισσοῦ. Ἦτο ἀποικία τῶν Ἀνδρῶν, ἀναδειχθεῖσα μία τῶν σημαντικωτέρων πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου. «Ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ τοῦ Ἀθῶ κειμένη πόλις Ἀνδρῶν κτίσμα, ἀφ' ἧς συχνοὶ τὸν κόλπον Ἀκάνθιον καλοῦσιν» (6)

Ἀκριβέστερον ἔκειτο ἐπὶ τοῦ βορείου στενωτέρου μέρους τοῦ Ἰσθμοῦ, ὅπου ὡς γνωστὸν ὁ Ξέρξης ἐπεχείρησε τῷ 481 π.χ. νὰ μεταβάλλῃ εἰς διώρυγα, φοβούμενος τὴν καμπὴν τοῦ Ἀκρωτηρίου Νυμφαίων (Ἀθῶ), ὅπου ὁ ὑπὸ τὸν Μαρδόνιον στόλος τοῦ πατρὸς του, ὑπέστη δεινὴν καταστροφὴν. (7) ἔνεκα τῆς αἰφνηδῆς ἐπελθούσης τρικυμίας τῷ 493 π.χ.

Ὀνομάσθη δὲ Ἀκανθος ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν ἀκάνθων αὐτῆς, αἱ ὅποιαι καὶ σήμερον παρατηροῦνται ἢ ἀπὸ τοῦ οικιστοῦ αὐτῆς Ἀκάνθου Ἰδρύσαντος αὐτὴν περὶ τὸ 650 π.χ. (8)

Κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον ἢ Ἀκανθος ὀνομάζεται καὶ Ἐχινία, καθ' ὅσον ὁ Ἀκανθος ὀνομάζεται καὶ Ἐχίνος. «Πόλις Θυάκης ἀκάνθους πεφραγμένη». (Ἀκολουθεῖ)

Μενα περὶ τῆς Ἀκάνθου εἶναι συγκεχυμένα καὶ ἀντιφατικά. Οὕτω, ἐν τῷ τοποθετεῖ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ Στρουμονικοῦ κόλπου, ἀκριβέστερον δὲ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, κειμένου πρὸς βορρᾶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἀθῶ. «Μεθ' ἦν (δηλ. Σίγγον), Ἀκανθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ κειμένη πόλις, Ἀνδρῶν κτίσμα, ἀφ' ἧς συχνοὶ καὶ τὸν κόλπον Ἀκάνθιον καλοῦσιν». (1) εἰς ἄλλο χωρίον λέγει ὅτι ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου. «Ἀκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶ παράλιος πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυγος». (2) Ὀλίγον δὲ κατωτέρω: «Ἔστιν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς Χερσονήσου (δηλ. τοῦ Ἀθῶ) ἕως Σταγείρου, πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους στάδια τετρακόςαια». (3)

Ἄλλ' ἢ πληροφορία αὐτὴ τοῦ Στράβωνος, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἐπιτομῆος αὐτοῦ, φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐσφαλμένη, διότι μετὰ τῆς Ἀκάνθου καὶ τῶν Σταγείρων παρεμβάλλει τὴν χερσόνησον τοῦ Ἀθῶ, ἀπὸ τῶν Σταγείρων, μέχρι τοῦ δυτικοῦ στομοῦ τῆς διώρυγος, κειμένη ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ὅπου κατὰ Θουκυδίδην (4) ἔκειτο ἡ πόλις Σάνη (5) κατὰ δὲ τὸν Στράβωνα ἔπρεπε νὰ κεῖται ἢ Ἀκανθος δὲν εἶναι 400 στάδια (40 μίλια) ἀλλὰ 700, (70 μίλια).

Κατὰ τὴν πᾶσαν πιθανότητα ἡ πλάνη αὐτὴ δὲν ἀρεῖται εἰς τὸν Στράβωνα, τοῦ ὁποίου γνωστὴ εἶναι ἡ ἀκριβεία καὶ σαφὴνεια, ἀλλὰ εἰς τὸν Ἐπιτομῆα αὐτοῦ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἔζησε κατὰ τὸν δέκατον μ.χ. αἰῶνα. Διὰ τοῦτο ἡ πληροφορία τοῦ Στράβωνος (6) καθ' ἣν «ἐν τῷ κόλπῳ πρώτῃ μετὰ τῶν Ἀκάνθων λεγόμενα Στάγειρα», συμφωνεῖ μετὰ τῆς πρώτης, ἀναιροῦσα τὰς δύο ἄλλας, καὶ οὕτω ἀποκαθίσταται ἡ ἀληθὴς τοποθεσία τῆς Ἀκάνθου, κειμένη ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεταμένου ὁμωνύμου αὐτῆς κόλπου πρὸς νότον τῆς Σταγείρου. Ἐπὶ πλέον καὶ ἐπιγραφαὶ εὐρεθεῖσαι ἐπὶ τόπου μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐντεῦθα τοποθετήσεως αὐτῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν πλάνην περιπίπτει καὶ ὁ Πτολεμαῖος, τοποθετῶν τὴν Ἀκάνθον ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου. Διὰ τοῦτο τινὲς τῶν νεωτέρων ἵνα συμβιβασῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος καὶ Πτολεμαίου ἀναφερόμενα, δὲν ἔδωσαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν ὁλοῦς ἀπίθανον γνώμην, καθ' ἣν ὑπῆρχον δύο Ἀκανθοί, μικρὸν ἀπέχουσαι ἀλλήλων, ἢ μὲν μία ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, νῦν κόλπου τῆς Ἱερισσοῦ, ἢ δὲ ἄλλη ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ἀπέναντι τῆς νῆς Ἀμουλιανῆς (τῆς Διαπόρου τῶν

Περιοῦν νὰ ἐπιμεινόμεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθόσον ἐξ αὐτῆς προκύπτει καὶ ἄλλη πλάνη, καθ' ἣν ἡ Στρατοικία (1) ἔπρεπε νὰ κεῖται ἐπὶ τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ἐνῶ εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι αὐτὴ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Στρουμονικοῦ κόλπου.

Ἐπὶ τῶν Περιοικῶν πολέμων ὑπετάγη εἰς τὸν Ξέρξην, ὅπως καὶ τὸ πλεῖστον τῶν χαλκιδικῶν πόλεων, ὅστις ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὴν τὴν φιλοξενίαν τοῦ στρατοῦ του, οἱ δὲ κάτοικοί τῆς μετέσχον προθύμως, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος (2) εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος, κειμένης πρὸς τὰ νοτιοανατολικά αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν.

Ἐπιστάται τῆς διώρυγος τοῦ ἰσθμοῦ ἦσαν ὁ Βουβάρης υἱὸς τοῦ Μεγαβάρου καὶ ὁ Ἀρχαῖος υἱὸς τοῦ Ἀρχαίου, ἄνδρες Πέρσαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων. (3) Ἐκ τούτων ὁ Ἀρχαχάιης, Ἀχαμενίδης τὸ γένος, γίγας τὸ σῶμα καὶ μέγας τὴν φρονίην, ἀποθανὼν ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀκάνθῳ, οἱ δὲ Ἀκάνθιοι κατὰ τινὰ χρησμὸν ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἦρωα προσφερόντος θυσίας. (4)

Ἡ ἀνάμνησις τῆς διώρυγος τοῦ ἰσθμοῦ ὑπὸ τοῦ Ξέρξου, παραμένει καὶ σήμερον ἀκόμη ζωηρὰ εἰς τοὺς περιοίκους, τὰ δὲ ἔργα αὐτῆς εἶναι καταφανέστατα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, ὀνομαζόμενα κατὰ παραφθορὰν «Πρόβλακας». ἐκ τοῦ «πρὸ αὐλακος».

Ἀρκεταὶ ἐπιγραφαὶ εὐρεθεῖσαι ἐπὶ τόπου (5) μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς τοποθεσίας αὐτῆς, ἔκειτο δὲ εἰς τὴν παρὰ τὴν γλῶσσαν Ἄμμος τοῦ κόλπου τῆς Ἱερισσοῦ 2 χιλιόμετρα περίπου Α.Ν.Α τῆς σημερινῆς Ἱερισσοῦ, ὅπου σώζονται τὰ εἰρηεῖα αὐτῆς.

Ὅτε ὁ Ξέρξης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀκάνθου, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Θέμην, διὰ μέσου τῆς Παιονίας καὶ Κρυστανικῆς χώρας, διηγείται ὁ Ἡρόδοτος (6) ὅτι αἱ κάμηλοι αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ὑποζύγια, προσεβλήθησαν ὑπὸ λέοντων, καὶ οἱ δὲ λῆ ἢ πρὸς δυσμάς χώρα τοῦ Νέστου ποταμοῦ εἶχε πλῆθος λέοντων καὶ ἀγρίων βοῶν. Τὴν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ πατρὸς τῆς Ἱστορίας, ἠθέλησαν πολλοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων νὰ διαφισβητήσωσιν. Ἀλλὰ τὰ σώζόμενα νομίσματα τῆς Ἀκάνθου, (7) ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξεικονίζεται ἡ προτομὴ λέοντος, σπανιώτερον δὲ ταύρου, ἐπιβεβαιοῦσι τὴν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ Ἡροδότου ὡς ἀληθῆ.

(1) Πτολεμαίου Γεωγραφία, III, 12, 9. Ταύτην ὁ Πτολεμαῖος τοποθετεῖ εἰς βόρ. γεωγρ. πλάτ. 50ο, 55' καὶ ἀνατ. μήκος 40ο, 55'. Τὰ εἰρηεῖα αὐτῆς σώζονται παρὰ τὸ σημερινὴν Στρατόνι, μετὰ τὴν Ἀκάνθου καὶ Σταγείρων.

(2) Ἡρόδ. VII, 116.
(3) Ἡρόδ. VII, 22, 115.
(4) Ἡρόδ. VII, 117.
(5) Μ. Δήμιτσα, Ἡ Μακεδονία, σελ. 680. Σεακ, Τομ. III, σελ. 154.
(6) Ἡρόδ. VII, 125.

(1) Στράβ. VII, 330, ἀποσπ. 31.
(2) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 33.
(3) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 33.
(4) Θουκυδ. IV, 109.
(5) Βλέπε κεφάλαιον Σάνη.
(6) Στράβ. VII, 331, ἀποσπ. 35.